

Συμπτώματα

Η λύσσα έχει μια περίοδο επώασης στην οποία ο ασθενής δεν βιώνει σχεδόν κανένα κλινικό σύμπτωμα. Αυτή η περίοδος αποτελεί τη μοναδική ευκαιρία για την επιτυχή θεραπεία της νόσου. Μόλις εμφανιστούν τα κλινικά συμπτώματα, η νόσος είναι σχεδόν πάντοτε θανατηφόρος.

Στην αρχή τα συμπτώματα της λύσσας είναι παρόμοια με αυτά της γρίπης, επίσης στην αρχή μπορεί να εκδηλωθεί κνησμός, ερεθισμός και πόνος στο σημείο εισόδου του ιού ενώ όλα αυτά μπορεί να ακολουθηθούν από μελαγχολία, σωματική κατάπτωση, φαρυγγικούς σπασμούς καθώς και με διαταραχές στον ύπνο. Κατόπιν ακολουθεί η δυσλειτουργία της καρδιάς και η διαταραχή της αναπνοής ενώ αυξάνεται και ο πυρετός, ο οποίος μπορεί να φτάσει και τους 40°C.

Ο ασθενής αναπτύσσει μεγάλη ευερεθιστότητα, φωτοφοβία και υδροφοβία. Όταν η ασθένεια έχει προχωρήσει αρκετά ο ασθενής αρχίζει να βιώνει σπασμούς που συνοδεύονται από σιελόρροια και έντονη δίψα.

Με το πέρασμα του χρόνου ο άρρωστος παραλύει, χάνει την ψυχική του ισορροπία καθώς και την αίσθηση του περιβάλλοντος και στη συνέχεια καταλήγει στο θάνατο.

Θεραπεία

Η θεραπεία συνίσταται στον καθαρισμό του τραύματος από το δήγμα του ζώου, τη χορήγηση αντιλυσσικού εμβολίου και ίσως αντιλυσσικού ορού. Εάν υπάρξει υποψία έκθεσης στον ιό της λύσσας, ακόμα και αυτοί που έχουν εμβολιαστεί θα πρέπει, μετά την έκθεσή τους, να κάνουν μια περιορισμένη σειρά πρόσθετων ενέσεων αντιλυσσικού εμβολίου.

Αυτοί που δεν έχουν εμβολιαστεί πριν από την έκθεσή τους στον ιό θα πρέπει, εφόσον εκτεθούν, να υποβληθούν σε μακρύτερης διάρκειας θεραπεία, η οποία περιλαμβάνει ενέσεις αντιλυσσικού εμβολίου και αντιλυσσικής υπεράνοσης σφαιρίνης.